U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **L. K.,** zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem, se sídlem Černého 517/13, Praha 8, proti žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje,** se sídlem Komenského nám. 125, Pardubice, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2016, č. j. KrÚ 35304/2016/ODSH/12, v řízení o námitce podjatosti samosoudce Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích JUDr. Jana Dvořáka vznesené zástupcem žalobce ve věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích pod sp. zn. 52 A 76/2016,

takto:

Předseda senátu Krajského soudu v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích JUDr. Jan Dvořák **není vyloučen** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích pod sp. zn. 52 A 76/2016.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobou podanou u Krajského soudu v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2016, č. j. KrÚ 35304/2016/ODSH/12, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Česká Třebová, odboru dopravy a silničního hospodářství dne 15. 1. 2016, č. j. 20341/2015/DOP/THK/SPŘ/164-11. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byl žalobce uznán vinným ze spáchání správního deliktu podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), neboť porušil § 4 písm. c) citovaného zákona. Současně se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

[2] Žalobu u krajského soudu podal žalobce prostřednictvím svého zástupce, advokáta Mgr. Jaroslava Topola. Dne 29. 3. 2017 oznámil žalobce krajskému soudu změnu zastoupení a předložil plnou moc, kterou udělil pro zastupování v předmětném řízení advokátovi Mgr. Václavu Voříškovi. Téhož dne se ve věci konalo ústní jednání, při němž zástupce žalobce vznesl námitku podjatosti předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka (dále jen

„předseda senátu“). Zástupce žalobce námitku podjatosti doplnil vzhledem k její rozsáhlosti v písemné formě, a to podáním ze dne 4. 4. 2017.

[3] Dne 12. 4. 2017 byla uvedená námitka podjatosti postoupena Nejvyššímu správnímu soudu.

[4] Námitka spočívá v tvrzené podjatosti předsedy senátu vůči osobě zástupce žalobce. Podjatost žalobce, resp. jeho zástupce, dovozuje především z postupu předsedy senátu v jiných řízeních, v nichž zástupce žalobce převzal zastoupení nebo vystupoval jako substitut advokáta Mgr. Jaroslava Topola. Předseda senátu se k zástupci žalobce opakovaně choval nevhodně, obtěžujícím a zastrašujícím způsobem a uváděl nepravdivá tvrzení. Dále se dopustil pomluvy vůči osobě zástupce žalobce a zlehčoval institut stížnosti na předsedu senátu. Vystupování předsedy senátu vůči zástupci žalobce spatřuje tento jako značně nepřiměřené, které ho, jako advokáta, může poškodit v rovině osobní i profesní.

[5] Předseda senátu také zástupci žalobce sdělil, že si na něj zřídil složku a ještě neví, co s ní udělá. Smyslem složky má být hodnocení zástupce žalobce, jeho procesních kroků a případný podnět k zahájení kárného řízení u České advokátní komory. Uvedené vnímá zástupce žalobce jako porušení práva na ochranu osobnosti, práva na soukromí, jakož i práva na ochranu před neoprávněným shromažďováním osobních údajů ze strany veřejné moci. Zástupce žalobce v této souvislosti podal na předsedu senátu stížnost u státní správy krajského soudu. Místopředseda krajského soudu Mgr. Jan Ducháček v písemnosti ze dne 8. 7. 2016, sp. zn. St 4/2016, posoudil stížnost jako nedůvodnou. Jelikož se zástupce žalobce nedomohl zastání u správy soudu, podal dne 15. 11. 2016 k ministerstvu spravedlnosti žádost o peněžité zadostiučinění za nemajetkovou újmu, která mu vznikla vedením složky na jeho osobu.

[6] Nakonec zástupce žalobce podjatost předsedy senátu spatřuje v tom, že na něj byla u České advokátní komory podána stížnost předsedou Krajského soudu v Hradci Králové, přičemž jejím důvodem byly stížnosti zástupce žalobce na nevhodné chování předsedy senátu.

[7] Zástupce žalobce nakonec navrhl, aby v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, které bude zveřejněno na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu, nebyl žalobce ani jeho zástupce uváděn jménem, příjmením, sídlem a ani iniciály z důvodu ochrany osobních údajů. Uvedené odůvodnil zájmem na ochraně soukromí a na tom, aby nebyl zástupce žalobce *sekundárně viktimizován* a aby nedocházelo k dalšímu šíření nepravdivých informací o zástupci žalobce prostřednictvím internetu.

[8] Součástí přípisu, kterým byla Nejvyššímu správnímu soudu postoupena námitka podjatosti, je vyjádření předsedy senátu. Uvedl, že námitka podjatosti spočívá na důvodech, na nichž byla založena předchozí podání zástupce žalobce, která obsahovala stížnosti na předsedu senátu či podněty ke kárnému řízení. Je nepochybné, že zástupce žalobce převzal zastoupení od Mgr. Jaroslava Topola krátce před konáním jednání, přestože v době převzetí zastoupení znal důvody namítané podjatosti. Takový postup nelze chápat jinak než jako zcela účelové jednání, které je pouze další obstrukční taktikou.

[9] Předseda senátu dále uvedl, že o možném zneužití institutu námitky podjatosti soudce svědčí také předchozí praxe zástupce žalobce. Ten dosud pravidelně v mnoha řízeních u krajského soudu těsně před konáním jednání uplatňoval námitku podjatosti, opřenou o shodné či obdobné podklady, které rozšiřoval o další stížnosti a podněty ke státní správě krajského soudu. Současně předkládal substituční plnou moc udělenou Mgr. Jaroslavem Topolem dne 28. 3. 2016; krajský soud vyhodnocoval námitku podjatosti jako opožděnou s ohledem na znění § 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s."). V nyní projednávaném případě byl zvolen odlišný postup, neboť byla nová plná moc udělena zástupci žalobce těsně před konáním jednání.

[10] Jedním z opakovaných argumentů pro podjatost předsedy senátu je tvrzení o vedení složky, přičemž zástupce žalobce zcela ignoroval skutečnost, že tvrzením o existenci zmíněné složky se již Nejvyšší správní soud meritorně zabýval v rozsudku ze dne 10. 11. 2016, č. j. 7 As 158/2016 - 69, a neshledal podjatost předsedy senátu.

[11] Co se týče podnětu předsedy krajského soudu k zahájení kárného řízení se zástupcem žalobce, tento byl podán mimo jiné proto, že předseda senátu byl jím přirovnán k představiteli nacistické justice R. F. či K. H. F. Zároveň zástupce žalobce podal návrh na zahájení řízení o nezpůsobilosti předsedy senátu k výkonu funkce z důvodu poruch myšlení při výkonu soudcovské činnosti.

[12] Předseda senátu závěrem svého vyjádření uvedl, že se necítí být podjatým a není mu známa žádná skutečnost, ze které by měly vyplynout případné pochybnosti o jeho nepodjatosti.

II. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[13] Nejvyšší správní soud posoudil vznesenou námitku podjatosti a dospěl k závěru, že není důvodná.

[14] Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem pro vyloučení nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[15] Nejvyšší správní soud předesílá, že obsahově prakticky shodnými námitkami uplatněnými stejným advokátem se ve skutkově obdobných věcech již vícekrát zabýval. Zástupce žalobce opakovaně namítá podjatost předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka z důvodu, že *„si na něj vede složku"*, opakovaně se k němu chová nevhodně, obtěžujícím a zastrašujícím způsobem či uvádí nepravdivá tvrzení. Nejvyšší správní soud uvádí, že totožnými námitkami jako v nyní projednávané věci se zabýval v rozsudku ze dne 10. listopadu 2016, č. j. 7 As 158/2016 - 72, v němž nebyly shledány důvodnými. V rámci kasačního přezkumu bylo posuzováno tvrzení stěžovatele, že si předseda senátu na zástupce žalobce *založil složku*, kde si eviduje jeho pozdní příchody a že ještě neví, co s touto složkou udělá. Nejvyšší správní soud se k údajné složce pozdních příchodů vyjádřil

tak, že: „*v dané věci je nepochybně míněno, že soudce měl přehled o tom, že se jedná o opakované jednání žalobce, což bylo následně podrobně uvedeno v odůvodnění rozsudku. Šlo tedy o názor soudu na způsob výkonu advokátní činnosti zástupce stěžovatele. Podrobné odůvodnění této okolnosti má bezpochyby i preventivní funkci. Účastníci a jejich zástupci získali náhled soudu na takový procesní postup a mohou se tomu v budoucnu přizpůsobit. Osobní antipatie či nepřátelství, které by mohly důvodně zpochybnit nepodjatost předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka, zde nejsou zřejmé. Postup JUDr. Jana Dvořáka nezakládá důvod k domněnkám o soudcově osobní zainteresovanosti v stěžovatelově věci ani o jeho vztahu k zástupci stěžovatele.*“

[16] V jiném, avšak velmi skutkově podobném případě, ve kterém Nejvyšší správní soud rozhodoval o námitce podjatosti téhož advokáta, Mgr. Voříška, konstatoval: „*Vyjádření JUDr. Jana Dvořáka o „složce“ a údajně pomlouvačné odůvodnění rozsudku nezaložila relevantní pochybnost o podjatosti soudce v rámci řízení, jehož se bezprostředně týkala, tím spíše nemohou objektivně narušit důvěru v nestrannost tohoto soudce v řízení jiném*“ (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2016, č. j. Nao 282/2016 - 92).

[17] Uvedené závěry jsou plně aplikovatelné také v nyní projednávané věci. Pro posouzení argumentace žalobce, resp. jeho zástupce, není za daných okolností podstatné, zda zástupce žalobce vystupoval jako substitut Mgr. Jaroslava Topola (zejm. v dřívějších případech), anebo mu byla udělena plná moc přímo žalobcem, jak tomu je v nyní projednávané věci. Podstata namítaných skutečností je totiž *de facto* stále stejná. Z citovaných rozhodnutí Nejvyššího správního soudu plyne, že Nejvyšší správní soud neshledal nesprávným vyjádření místopředsedy krajského soudu ke stížnosti Mgr. Václava Voříška ze dne 8. 7. 2016, sp. zn. St. 4/2016, nadto týkající se jiného řízení, než této věci, ani neshledal jakékoliv důvody podjatosti předsedy senátu, které zástupce žalobce spatřoval především v jeho postupu v jiných řízeních.

[18] Skutečnosti uváděné zástupcem žalobce a listiny jím předložené spíše než to, že by byl předseda senátu podjatý, dokládají, že zástupce žalobce činí v řízení před krajským soudem opakovaně různé kroky vedoucí k maření jednání u soudu. Vzhledem k jejich opakování není překvapivé, že tyto procesní kroky vnímá předseda senátu nikoliv jako skutečnou obranu klientů jmenovaného advokáta v konkrétních případech, ale spíše jako účelově obstrukce. Jinak nelze nahlížet ani na okolnosti nyní projednávané věci, ve které zástupce žalobce těsně před konáním ústního jednání převzal zastoupení žalobce od Mgr. Jaroslava Topola s odůvodněním, aby nebylo jednání u krajského soudu zmařeno, načež jednání zmařil právě tím, že namítl, že je vůči němu předseda senátu podjatý. Domnělé důvody podjatosti přitom zcela prokazatelně znal již v okamžiku, kdy přebíral zastoupení žalobce, a přesto zastoupení převzal. Převzetí zastoupení žalobce jistě nebylo jeho povinností.

[19] Na podporu uvedeného lze odkázat na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 2. 2007, č. j. Nao 14/2007 - 26, podle něhož není důvodem pro vyloučení soudce podle § 8 odst. 1 s. ř. s., pokud soudce podá na žalobcova zástupce stížnost k České advokátní komoře, v níž dává na zvážení zahájení disciplinárního řízení s tímto advokátem, neboť jeho způsob zastupování (zejména účelové podávání námitek podjatosti) shledává obstrukčním a zneužívajícím zákonné ochrany na spravedlivý proces.

[20] Lze tedy shrnout, že opakování prakticky totožných stížností na konkrétního soudce (předsedu senátu), poukazování na jeho postup a reakce stran obstrukčního jednání zástupce, neprokázaná tvrzení o pomluvách a nepravdách ze strany soudce (předsedy senátu) vůči zástupci a domnělá a nepodložená procesní pochybení soudce (předsedy senátu) v jiných řízeních ani předmětné věci nejsou v daném případě důvodem pro vyloučení předsedy senátu z rozhodování o věci samé. Jiné důvody zástupce žalobce neuvedl. Nejvyšší správní soud tak dospěl k závěru o nepodjatosti předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka v projednávané věci.

[21] Pro úplnost k požadavku zástupce žalobce, aby z důvodu ochrany osobních údajů nebyly ve zveřejňované verzi rozhodnutí Nejvyššího správního soudu uvedeny jméno, příjmení, adresa sídla či pobytu, ani iniciály žalobce a jeho zástupce, Nejvyšší správní soud sděluje, že zveřejňování a anonymizace rozhodnutí Nejvyššího správního soudu se řídí § 39 Směrnice č. 9/2011, Kancelářský a spisový řád Nejvyššího správního soudu, účinné od 1. 1. 2012. Podle odst. 1 písm. a) citovaného ustanovení anonymizaci podléhá u fyzických osob jméno, příjmení, bydliště, datum narození, rodné číslo, citlivé údaje podle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, jakož i veškeré další údaje, podle nichž by bylo fyzickou osobu možno identifikovat. Z uvedeného plyne, že jméno ani adresa žalobce nejsou v anonymizované verzi rozhodnutí zveřejňovány. Iniciály žalobce nejsou v daném případě údajem, podle kterého by bylo možné žalobce identifikovat, a proto není důvodu, aby nebyly zveřejněny. Ve vztahu ke zveřejnění údajů o advokátovi lze odkázat na odst. 3 citovaného ustanovení, podle kterého anonymizaci zejména nepodléhají:

b) údaje o právnických osobách soukromého nebo veřejného práva; jména a příjmení členů jejich statutárních orgánů (odstraní se pouze případné údaje soukromého charakteru vztahující se k těmto osobám),

d) jména a příjmení zástupců účastníků řízení a zástupců osob zúčastněných na řízení, vyjma jmen a příjmení zákonných zástupců a obecných zmocněnců,

e) jména a příjmení advokátů, státních zástupců, notářů, soudních exekutorů, znalců, tlumočníků a daňových poradců, nejsou-li účastníky řízení.

[22] Jak již Nejvyšší správní soud uvedl např. v rozsudku ze dne 31. 5. 2012, č. j. 9 Ans 5/2012 - 29 (jakkoliv se rozsudek týkal poskytování informací, argumenty v něm vyslovené lze přiměřeně použít také v této věci), jméno a příjmení advokáta jsou na základě zvláštního právního předpisu zapsána ve veřejně přístupném seznamu. Pokud jsou uvedena v souvislosti s jeho působností, pro kterou byla do veřejně přístupného seznamu zapsána (zde v souvislosti s výkonem advokacie a zastupováním klienta před soudem), nejedná se bez dalšího o chráněné údaje, které by bylo nezbytné anonymizovat. Tím spíše takovým údajem nejsou iniciály advokáta a jeho sídlo, které je již ze své povahy údajem veřejným. S ohledem na výše uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že způsob, jakým Nejvyšší správní soud standardně zveřejňuje anonymizované verze svých rozhodnutí, neporušuje ani v této věci právo na ochranu osobních údajů či soukromí žalobce anebo jeho zástupce. Pokud se zástupce žalobce cítí být *„sekundárně viktimizován“*, je-li spojován se způsobem, jakým vykonává advokacii, nelze příčiny takových jeho domněnek spojovat se skutečností, že soudy zcela v souladu s platnými právními předpisy

zveřejňují ve svých rozhodnutích jeho údaje, vystupuje-li v postavení advokáta a zástupce účastníka řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. května 2017

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně
senátu